

- Lopuksi kantaja väittää, että vaikka hyväksyttäisiin parlamentin tulkinta, jonka mukaan kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen liitteessä III olevan 2 artiklan 1 kohdassa asetetaan toimielimelle velvollisuus mukauttaa Euroopan parlamentin maksamaa eläkettä sen eläkkeen määrään, josta on säädetty kansallisen parlamentin alahuoneen jäsenille, tämä mukauttamistoimenpide on ristiriidassa unionin oikeudessa asetetun erityisen rajan kanssa eikä se joka tapauksessa voi koskea kuin eläkkeen määrää ja sen maksamista koskevia yksityiskohtaisia menettelytapoja, joten eläkeoikeuteen itseensä vaikuttavia toimia ei voida täytäntöönpanna automaattisesti. Käsiteltävässä asiassa on kuitenkin niin, että kantajaan sovelletulla toimenpiteellä on sen vuoksi, että Euroopan parlamentti on automaattisesti täytäntöön pannut päätöksen 150/2022, paitsi muutettu hänen oikeuttaan eläkkeeseen vaikuttamalla osatekijöihin, joista tämä oikeus muodostuu, sen uuden taannehtivan laskutoimituksen vaikutusten johdosta, jolla eläke itsessään on muutettu, mutta myös toteutettu toimenpide, joka on ilmeisellä tavalla ristiriidassa unionin oikeuden kanssa.
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan, oikeusvarmuuden, saavutettujen oikeuksien ja yhdenvertaisuuden periaatteiden loukkaamiseen.
- Kantaja väittää, että riidanalainen päätös on lainvastainen, koska kun siinä täytäntöönpannaan automaattisesti päätös 150/2022 ja sen seurauksena kantajan eläkkeen uusi laskentatapa uuden, taannehtivan ja vaikutuksiltaan pysyvän sellaisen menetelmän mukaisesti, jonka vaikutukset kohdistuvat suoraan oikeuteen saada eläkettä, Euroopan parlamentti loukkasi oikeusvarmuuden periaatetta, jolla kielletään kaikki saavutettujen oikeuksien loukkaukset, mikä on myös yhteensopiva parlamentin jäsenten asemaa koskevien sääntöjen 28 artiklan ja soveltamisohjeiden 75 artiklan kanssa sekä luottamuksensuojan periaatteen kanssa, joissa ei sallita eläkkeiden leikkaamista tai muuttamista. Lisäksi, koska kyseinen uusi laskumenetelmä koskee vain italialaisia entisiä Euroopan parlamentin jäseniä, jotka ovat ainoat henkilöt, joihin sellaisen toimenpiteen vaikutukset kohdistuvat, jolla lasketaan uudelleen taannehtivin vaikutuksin eläkemaksuihin perustuvaa laskentatapaa käyttäen jo maksetut eläkkeet, vaikka eläkemaksuihin perustuvaa laskentatapaa ei ollut vielä otettu käyttöön Italiassa, tämä uusi laskentatapa on ilmeisellä tavalla ristiriidassa myös yhdenvertaisuuden periaatteen kanssa, koska se johtaa lainvastaiseen syrjintään muiden jäsenvaltioiden entisiin Euroopan parlamentin jäseniin nähden ja vuoden 2009 jälkeen valittuihin Euroopan parlamentin jäseniin nähden sekä muihin kansalaisiin nähden, joihin ei sovelleta lainkaan tämän tyyppisiä leikkauksia.
- 6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu perusoikeuskirjan 17 artiklan ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen ensimmäisen lisäpöytäkirjan 1 artiklan rikkomiseen. Määrätyt leikkaukset ovat ilmeisen suhteettomia.
- Kantaja katsoo, että riidanalaisella toimenpiteellä, jolla on alennettu alkuperäisen laskumenetelmän avulla saatua summaa, johon hänellä on oikeus Euroopan parlamentin jäsenen toimikautensa perusteella, vaikutetaan suoraan hänen omistusoikeuteensa. Hän katsoo lisäksi, että tällä sekaantumisella ei ole tosiasiallisia perusteita ja että siitä aiheutuu hänelle suhteettomia ja kohtuuttomia uhrauksia.
- 7) Seitsemäs kanneperuste, joka perustuu perusoikeuskirjan 21 ja 25 artiklan, SEUT 10 artiklan ja Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin 15 artiklan rikkomiseen.
- Kantaja katsoo, että siltä osin kuin riidanalaisella päätöksellä pantiin täytäntöön toimenpide, joka koskee eläkkeiden uutta laskentatapaa, joka suunnittelutapansa vuoksi vaikuttaa ensisijaisesti vanhempiin henkilöihin, Euroopan parlamentti itse rikkoi perusoikeuskirjan 21 ja 25 artiklaa, SEUT 10 artiklaa ja Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin 15 artiklaa.

(¹) EUVL 2016, C 202, s. 389.

(²) Laajennetun puhemiehistön 4.11.1981 tekemä päätös ja puhemiehistön 24 ja 25.5.1982 tekemä päätös, jota on muutettu 13.9.1995 ja 6.6.2005.

(³) Euroopan parlamentin jäsenten asemaa koskevien sääntöjen soveltamisohjeista annettu Euroopan parlamentin puhemiehistön 19.5 ja 9.7.2008 tekemä päätös (EUVL 2009, C 159, s. 1).

Kanne 1.12.2022 – Ceravolo v. parlamentti

(Asia T-752/22)

(2023/C 35/95)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Domenico Ceravolo (Noventa Padovana, Italia) (edustaja: asianajaja M. Paniz)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan kantajalle tiedoksianneteun toimenpiteen ”Euroopan parlamentin aikaisemman italialaisen jäsenen vanhuuseläkeoikeuksien vahvistamisen muuttaminen”, joka on toimitettu 21.9.2022 päivätyllä ja 5.10.2022 vastaanotetulla Euroopan parlamentin varainhoidon pääosaston kirjeellä, jonka kohteena on ”*Vanhuuseläkeoikeuksien uudelleen määrittäminen 3.3.2022 tehdyn Presidenza della Camera dei deputati [(parlamentin edustajainhuoneen pääsihteeristö, Italia)] päätöksen nro 150 johdosta*”, ja joka tapauksessa kumoamaan Euroopan parlamentin kantajalle maksaman eläkkeen uudelleen määrittämisen ja uudelleen laskemisen sekä kaikki muut tähän liittyvät tai tämän johdosta annetut toimet,
- toteamaan, että kantajalla on oikeus siihen, että Euroopan parlamentin maksama eläke säilyy ennallaan niiden määrien suuruisena, jotka ovat ensimmäisen maksun ajankohtana kertyneet ja kertyvät edelleen
- velvoittamaan Euroopan parlamentin maksamaan kantajalle kaikki perusteettomasti pidätetyt summat inflaatiokorotuksineen ja laillisine korkoineen pidätyksestä alkaen loppuosan maksamiseen saakka ja
- velvoittamaan Euroopan parlamentin panemaan täytäntöön annettavan tuomion ja palauttamaan välittömästi ja täysimääräisesti eläkkeen sen alkuperäiseen määrään.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seitsemään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu Euroopan parlamentin puhemiehistön toimiston toimivallan ylittämiseen (Euroopan parlamentin työjärjestyksen 25 artikla).
 - Kantaja vetoaa siihen, että riidanalainen toimenpide on lainvastainen, koska jäsenten edustajanpalkkioiden ja sosiaalietuuksien yksikön yksinpäällikkö on toteuttanut sen ilman Euroopan parlamentin puhemiehistön, jonka toimivaltaan Euroopan parlamentin jäseniä koskevat taloudelliset, organisatoriset ja hallinnolliset tosiasiallisesti kuuluvat Euroopan parlamentin työjärjestyksen 25 artiklan nojalla, tarvittavaa vuorovaikutusta.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu SEUT 296 artiklan toisen kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) ⁽¹⁾ 41 artiklan rikkomiseen sekä riidanalaisen toimen puutteellisiin perusteluihin.
 - Kantaja väittää, että riidanalainen toimenpide on lainvastainen, koska se on perusteltu puutteellisesti ja siis SEUT 296 artiklan toisen kohdan ja perusoikeuskirjan 41 artiklan vastaisesti.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu riidanalaisen toimenpiteen toteuttamiseen ilman pätevää oikeusperustaa sekä kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen (Euroopan parlamentin jäsenten kuluja ja korvauksia koskevat säännöt) ⁽²⁾ liitteen III ja jäsenten asemaa koskevien sääntöjen soveltamisohjeiden (Euroopan parlamentin jäsenten asemaa koskevien sääntöjen soveltamisohjeista tehty päätös) ⁽³⁾ 74 ja 75 artiklan virheelliseen soveltamiseen.
 - Kantaja väittää, että riidanalainen toimenpide on lainvastainen siltä osin kuin se on annettu ilman pätevää oikeusperustaa, koska kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen liitteessä III olevan 2 artiklan 1 kohta on kumottu jäsenten asemaa koskevien sääntöjen voimaantulon johdosta (jäsenten asemaa koskevien sääntöjen soveltamisohjeiden 74 ja 75 artikla).
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu soveltamisohjeiden 75 artiklan sekä kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen liitteiden I, II ja III virheelliseen tulkintaan, jäsenten asemaa koskevien sääntöjen 28 artiklan rikkomiseen ja kantajan eläkeoikeuden loukkaamiseen.
 - Kantaja väittää, että riidanalainen toimi on lainvastainen siltä osin kuin Euroopan parlamentti on tulkinnut ja soveltanut virheellisesti jäsenten asemaa koskevien sääntöjen soveltamisohjeiden 75 artiklaa sekä kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen liitteessä III olevan 2 artiklan 1 kohtaa. Kantaja väittää, että näitä säännöksiä on tulkittava siten, että kyseisessä 75 artiklassa oleva viittaus kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen liitteisiin I, II ja III ja erityisesti liitteessä III olevaan 2 artiklan 1 kohtaan on välttämättä ymmärrettävä siten, että siinä viitataan mainitun liitteen III voimassa olleessa sovellettuuihin etuutta koskeviin oikeuksiin. Mainittujen säännösten tulkitseminen ja soveltaminen parlamentin omaksumalla tavalla mahdollistaa sitä vastoin sen, että kantajan eläkettä voitaisiin muuttaa lukemattomia kertoja jäsenten asemaa koskevien sääntöjen 28 artiklan sekä luottamuksensuojaa ja oikeusvarmuutta koskevien periaatteiden vastaisesti.

- Vaikka hyväksytään Euroopan parlamentin tulkinta, jonka mukaan toimielimen on kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen liitteessä III olevan 2 artiklan 1 kohdan mukaan mukautettava unionin eläke kansallisen parlamentin alahuoneen jäsenen eläkkeen määrään, tälle mukauttamistoimelle on asetettu rajat unionin oikeudessa ja se voi joka tapauksessa koskea vain eläkkeen määrää ja maksuehtoja, minkä vuoksi ei ole mahdollista panna automaattisesti täytäntöön toimenpiteitä, jotka vaikuttavat itse eläkeoikeuteen. Sen lisäksi, että nyt esillä olevassa asiassa kantajaan siitä syystä sovelletulla toimenpiteellä, että Euroopan parlamentti on pannut päätöksen 150/2022 automaattisesti täytäntöön, on muutettu kantajan eläkeoikeutta – siltä osin kuin toimenpiteellä on ollut vaikutuksia kyseisen oikeuden perustavanlaatuisiin edellytyksiin sellaisen taannehtivan uudelleen laskennan johdosta, jolla puolestaan on muutettu eläkettä itsessään –, kyseinen toimenpide on myös selvästi yhteensoveltumaton unionin oikeuden kanssa.
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojaa, oikeusvarmuutta, saavutettujen oikeuksien suojaa ja yhdenvertaisuutta koskevien periaatteiden loukkaamiseen.
- Kantaja väittää, että riidanalainen toimenpide on lainvastainen siltä osin kuin Euroopan parlamentti on määrätessään päätöksen 150/2022 automaattisesta täytäntöönpanosta ja siitä seuraavasta kantajan eläkkeen uudelleen laskemisesta sellaisella uudella ja taannehtivalla tavalla, jonka vaikutukset ovat pysyvät, mikä vaikuttaa suoraan eläkeoikeuteen, loukannut oikeusvarmuuden periaatetta, joka on lisäksi jäsenten asemaa koskevien sääntöjen 28 artiklan ja soveltamissääntöjen 75 artiklan tarkoituksen mukaisesti esteenä saavutettujen oikeuksien loukkaamiselle, sekä luottamuksensuojan periaatetta, jonka nojalla eläkkeitä ei ole mahdollista alentaa ja/tai muuttaa. Koska tällainen uudelleen laskenta koskee ainoastaan Euroopan parlamentin aikaisempia italialaisia jäseniä, jotka ovat sen toimenpiteen ainoita adressaatteja, jolla kertyneet eläkeoikeudet lasketaan maksumenetelmän mukaan taannehtivasti uudelleen, vaikka maksumenetelmää ei ollut vielä otettu käyttöön Italiassa, se on myös selvästi ristiriidassa yhdenvertaisuusperiaatteen kanssa, koska se merkitsee lainvastaista erilaista kohtelua suhteessa niihin Euroopan parlamentin aikaisempiin muiden jäsenvaltioiden jäseniin sekä vuoden 2009 jälkeen valittuihin Euroopan parlamentin jäseniin ja kaikkiin sellaisiin muihin kansalaisiin yleensä, joiden eläkkeitä ei alenneta tällä tavalla.
- 6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu perusoikeuskirjan 17 artiklan ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen ensimmäisen lisäpöytäkirjan 1 artiklan rikkomiseen sekä kannettavaksi jätettyjen seurausten suhteettomuuteen.
- Kantaja katsoo, että koska riidanalaisella toimenpiteellä on vähennetty sen eläkkeen, johon hänellä on oikeus Euroopan parlamentin jäsenenä, alkujaan laskettua määrää, se vaikuttaa suoraan hänen omaisuudensuojaansa. Tälle puuttumiselle ei ole myöskään esitetty tosiasiallisia perusteluja, ja hänen kannettavakseen sen johdosta jätetyt seuraukset ovat suhteettomia ja kohtuuttomia.
- 7) Seitsemäs kanneperuste, joka perustuu perusoikeuskirjan 21 ja 25 artiklan sekä SEUT 10 artiklan ja Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin 15 artiklan rikkomiseen.
- Kantaja katsoo, että kun Euroopan parlamentti on pannut täytäntöön sellaisen toimenpiteen eläkkeiden uudelleen laskemiseksi, joka vaikuttaa siihen liittyvien yksityiskohtaisten sääntöjen vuoksi ensisijaisesti vanhempiin ihmisiin, se on rikkonut riidanalaisella toimenpiteellä itse perusoikeuskirjan 21 ja 25 artiklaa, SEUT 10 artiklaa ja Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin 15 artiklaa.

(¹) EUVL 2016, C 202, s. 389.

(²) 4.11.1981 tehty laajennetun puheenmiehistön päätös; 24. ja 25.5.1982 tehty puhemiehistön päätös, sellaisena kuin sitä on muutettu 13.9.1995 ja 6.6.2005.

(³) Euroopan parlamentin jäsenten asemaa koskevien sääntöjen soveltamisohjeista 19.5. ja 9.7.2008 tehty Euroopan parlamentin puhemiehistön päätös (EUVL 2009, C 159, s. 1)

Kanne 5.12.2022 – Puma v. EUIPO – Road Star Group (Jalkineet)

(Asia T-757/22)

(2023/C 35/96)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Puma SE (Herzogenaurach, Saksa) (edustajat: asianajajat M. Schunke ja P. Trieb)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Road Star Group (Nupaky, Tšekin tasavalta)